

ÚJ NEMESSÉG

A MAGYAR HIVATASRENDI FEJLŐDÉS MUNKÁLÓJA

„MINDEN EMBER ANNYIT ÉR, AMENNYIT TUD S AMENNYIT PRODUKÁL!”

Előfizetési díj egy évre . . . 2.— P
Csekkszámra: „Tisztes Ipar”
Budapest, 10.457.

Főszerkesztő:
vitéz PINTER JÓZSEF

Megjelenik kéthetenként
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Rottenbiller-utca 20—22.szám
Telefon: 13.00-92

Mester úr

A keresztény magyar iparosnemzedék nevelésében 84 éve végez úttörő munkát a Katolikus Legényegylet. Végzi ezt önzetlenül, anyagi térítés nélkül a szociális Krisztus és az örök magyar Haza nevében.

Közel évszázados munkájával magvetője lett az új magyar életnek, mert a kitűnő szaktudású, magyar lelkű és szellemű, vallásos és hazafias iparosok tizezreit nevelte dolgozni és boldogulni tudó polgárokká.

Nem dicsekszünk vele! Krisztus útja és Krisztus szándéka volt ez. De dicsekszünk azzal, hogy ezt a mérhetetlen erőkisugárzást a mi mindenkor nagyrabecsült mester-társadalmunkkal értük el. Hála és köszönet egyenként és összesen Nekik, — az áldott nevelőtársaknak, — akik a mult nehéz, sokszor meg nem értett harcában műhelyükbe és házukba vitték szellemünket és ott példatadó munkálói lettek annak a világnak, amely ma kibontakozóban van, amelyet ma „szociális munkaország” néven jelöl a történelem.

Ezt mi egy évszázada nemcsak hirdettük, de éltük is, mert ez Krisztus akaratára.

Isten segítségével sokan nagy mesterekké, nagy iparosokká, a magyar ipar, a magyar kultúra és társadalom díszeivé nőttek ki magukat, de életük végéig megmaradtak a Legényegylet hűséges katonáinak, akik becsületes harcban mindig az itt kapott nagy eszmét szolgálták.

Ötven év előtti egyleti krónikáink sárgult lapjai elmondják szerényen azokat a gondolatokat mind, amiket ma lángbetűkkel ír a korszellem a világ lelkébe.

Nem voltunk látnokok, csak becsületesek voltunk és bátrak, akik a mult viháncoló aranybálvány-táncában is Krisztust követjük, a szociális Krisztust, a minden magyar dolgozó ezerszer áldott példáját!

Ime, Krisztus útján eljutottunk a máig. De nem állhatunk meg, mert a holnapot is ezen az úton akarjuk elérni és a holnap a mainál tisztább, jobb, emberebb embert és magyarább magyart kíván. Ez volt a régi, ez marad az új célkitűzésünk is. Ezt egyeztetjük mi össze — régen is, ma is — az evangélium örök ígéivel és ezzel lettünk mi korszerűek és maradtunk is korszerűek a világ minden politikai és gazdasági válságában.

Áldassék érte a mi Urunk és mondassék hálás köszönet a rég elhunyt és ma élő nemes bajtársaknak, a neves és névtelen legényegyleti tagoknak, a mi sok-sok ezer felejtethetlen iparos legény és mester testvérünknek, akik a mult becsületes harcában hősöké léptek elő, egy új, hisszük, hogy jobb korszak csatát harcolt, kemény akaratú Hőseivé.

Közel százezres névsor fekszik itt előttünk. Az egykori Nagország, a mai Kisország magyar iparos mestereinek és segédeinek névsora. És mind, mind legényegyleti tagok! A sok piros kereszt erősen megtizedelte derék soraikat. A rájuk való emlékezés kegyelete és az élők bajtársi összetartása, az összetartozás ápolása, a szép mult hálás köszönete és a jövő ígérete adta kezünkbe a tollat.

Leírtuk, hogy emlékezzünk és emlékeztessünk, hogy a mi szokott szerény hangunkkal megmondjuk, hogy **voltunk és vagyunk.** Hogy megmondjuk egymásnak nemes Céhbajtársak, hogy új munkánk kezdődött az új életben. Ez pedig a magyar iparosság belső megerősítése, a magyar iparos megbecsülése és megbecsültetése, szakmai műveltségének és egyetemes nemzeti kultúrájának tökéletes kimunkálásával gazdasági erőforrásainak gyarapítása, hogy a magyar iparos, mint a magyar középosztály érdemes tagja, műveltségben, jövedelemben és vagyonban is lépést tarthasson!

Ennek szükségessége ma parancsolóan jelentkezett! Ez ma a legkorszerűbb munka; ez tehát a mi munkánk! Erre állítottuk ma be minden szervünket, mert gyors és alapos munkát kell végeznünk.

A nagy magyar iparosmult nemes céhszellemé az a külső kapocs, amely erre a munkára a legjobban összekapcsol minket. Ezért elevenítjük fel és tesszük frissebbé az egyleti céhéletet, ezért kérünk minden régi és új bajtársunkat, hogy idejének megtakarított kis hányadvával siesen az új életre keltett és megszaportított Céhek kedves, derűs, vidám együttesébe.

Megalakuló és országosan első Munkás Iparos Főiskolánk a szakmai és nemzeti műveltség vonalán a legmodernebb tolmácsolója lesz a magyar értékeknek, ahol a magyar iparos és kereskedő nyitottszerű, tisztafejű, vállalkozószellemű, kitűnően képzett versenyképes mai emberré, iparossá, kereskedővé képződik. Mérheterlenül nagy nemzeti érdek diktálja ma ezt, de az egyéni boldogulás tényezői is ezekben a komoly továbbképzési munkákban bontakoznak ki igazán.

A legújabban felállított „Szabadidő osztály”-unkat kezdeményező és példatadó intézménnyé akarjuk kiépíteni, gondosan megvizsgálva tagjaink tízezreinek elzártnyú igényeit, kívánságait. Tervezetünket úgy állítottuk be, hogy a biztosítható szórakoztatási akciók kedvezményeit (színház, mozi, hangverseny, utazás, tüdültetés stb.) a céhbajtársak családtagjai és hozzátartozói is élvezhessék.

Előkelő hangú egyesületi klubéletünk az újveretű, úri szellemű iparosság társadalmi nevelőiskolája lesz.

A „Legényegyleti Céhek Országos Központja” sok ezer Céhpolgárával, Céhmasterével és Diszpolgárainak

előkelő nagy táboraival ma a keresztény magyar iparos-ság országos jelentőségű legnagyobb nevelő-szerve, aki a mindig készen álló, mindig a helyénlévő, mindig segítő, az iparosság nagy értékeit számontartó és összefogó, nagy ölelésű bajtárs szeretetével kér minden komoly keresztény mestert, segédet és tanoncot, hogy fordítsa érdeklődését az Egylet egyetemes munkája felé.

Nem adományát, vagy tagdíját kéri, — ezt büszkén mondjuk, eddig sem tette —, de kéri azt az okos, saját érdekében való testületi munkát és támogatást, amely a fojtogató idegen tőke elleni nemzeti harcra előkészíti, kiképzí és megerősíti; kéri azt az érdeklődést, amely a magyar iparosrend szakmai, gazdasági és társadalmi megalapozásához, megteremtéséhez és megbecsültetéséhez kell, elvárja azt az iparos réteget, amely nem folytonos sirással, hanem testületi munkával, szellemmel és tettel akarja biztosítani jövőjét. Elvárja a céltudatos, tehetséges, előrelátó bajtársakat, akik megtanulják a küzdelmet és a közösség tettekre kész szolgálatát, hogy aztán mint megbízható vezetőemberek, a mi Munkás-Krisztusunk útján az áldott Haza, a Nemzet, az Ipar és az Iparosság felvirágoztatását szolgálják.

Ha pedig erre nálunknál jobb munkaterületet talál, akkor mi magunk küldjük oda, mert az öncélú egyesületi játék ideje végleg lejárt és csak annak a közületnek van joga dolgozni, amely a legmagasabb magyar-hivatást nemesak hirdeti, de a legeredményesebben munkálja is.

Az Országos Céhközpont most megkeres minden kezét, számontart minden nevet és az összekapcsolt kis- és nagy műhelyek, családi otthonok egyesült erejével indul a Legényegyletek 85. éve elé, régi hittel, de új eszközökkel az örök magyar élet felé.

Isten áldja a tisztas ipart! tisztas kereskedelmet! tisztas munkát!

A LEGÉNYEGYLETI CÉHEK
ORSZÁGOS KÖZPONTJA.

Két lány az utcán...

Elsősorban meg kell vallanom egy rút hibámat: retentelenen szeretek utcán, villamoson, színházban, moziban apró, értelmetlennek látszó mondatfoszlányokat elkapni és ezekből következtetni a beszélgetők életére, sorsára.

Lehet, hogy elítélendő és csúf szokás, de majd minden embernek van valami szenvedélye. Kinek a bélyegyűjtés, vagy ócska szalmakalapok, elhasznált szardíniásdobozok gyűjtése és egybekel. Én ezen kis villanásszerű beszédfoszlányokat gyűjtöm, szortirozom, skatulyázom.

Megfigyeléseim szerint minden foglalkozás, mesterség valamilyen formában elváltozást okoz testben vagy lélekben. Olyan ez, mint például a pincéreknél a lúdtalp, a fodrászoknál az ondulált vagy jófésült fej. Kifejlődik, egyiknél jobban, másiknál kevésbé.

Hát mondom, megyek az utcán. Két kopottasan öltözött lány megy el mellettem. „Tudod, majd amikor sok pénzem lesz...” A többit már nem hallottam. Továbbmentek és különben is lehalkították a hangjukat suttogóra, úgy látszik nem akarták, hogy szélesebb körben elterjedjen: mit tesz majd a sok pénzzel.

Mert, hogy egyszer sok lesz, az nem kétséges. Nem volt ebben a mondatban semmi feltételes, a hangban nem volt semmi bizonytalanság. Nem azt mondta: „Ha egyszer nekem sok pénzem lesz...” Nem is sóhajtott utána. Tárgyilagosan, szinte mellékes hangsúllyal, egész szárazon mondta. Mert, hogy lesz, az nem kétséges, ezen kár

Mozgásítás!

Pécs egyházmegye munkásifjúsága
részére:

Pécssett május 13-án

Pestkörnyék munkásifjúsága részére:

Pestszenterzsébeten

május 19-én

Eger egyházmegye munkásifjúsága
részére:

Gyöngyösön június 29-én

kerületi legénynapok!

Egységesen, fegyelmezetten, pontosan jelenjünk meg!

töprengeni. Lesz. Pont. Ezt úgy mondta, mintha azt mondta volna: nyolc év múlva 30 éves leszek. Csak idő kérdése.

Felsőhajtottam és a sóhaj eszembe juttatta: milyen csodálatos dolog a remény. Milyen elpusztíthatatlan, logikátlan, makacs és értelmetlen. Lobog, éltet, világít és újra lángra lobban, ha eltapossák is.

Halhatatlan, mint a magokban, a csirákban rejtőző tavasz. Fölötte dühönghet árvíz, megfagyhat a rög, porrá száradhat a föld, mégis kihajt és nő, vízi tovább az életet.

Vajjon meddig hiszi ez a lány, hogy neki egyszer sok pénze lesz?

Félek, egyszer eljön a nap, mikor azt mondja: „Te, nekem úgy látszik már nem lesz soha sok pénzem...”

Nem hiszem, de fáj a szívem értük. Fáj, hogy ilyen tisztán, ilyen kegyetlenül-élesen látom, mi a remény. Milyen kegyes család, olcsó menedéke a hiszékenységeknek, a jámboroknak.

Ugy fáj a szívem, hogy szeretnék utánuk futni és felírni nevüket, címüket, hogy ha nekem egyszer sok pénzem lesz, nekik is adjak belőle...

Rupnik László.

Takarékoskodj

hogy résztvehess nyári
üdülőtáborozásainkon

Még egy kis rágódni való!

Elégedetlenek

Mindenütt vannak. Mindig voltak. Mindig lesznek. Az első nagy angyal volt. Lezuhanya az égből, beárnyékozta földünket az ingerlékenység, zárgóiadás, kedvetlenség, különcökös, kritizálás szellemével... S azóta nincs összejuvetel, nincs család, nincs közösség, melyben ne akadna elégedetlen.

S nincs nap, melyen ne használnánk valamennyien az elégedetlenség ingerét.

Annnyira felszívódtott természetünkbe, hogy valósággá válik a találó megjegyzés: „Estére kelve az ember nincs is magával megelégedve, ha egész napon át egyszer sem volt elégedetlen.”

Nem szaporítjuk mi is nagyon gyakran ennek a káros fajzatnak a számát? Nem vesszük el állandó elégedetlenségünkkel másoktól is a munka-, sőt életkedvet? Nem a lustaság, bárgyúság és tehetetlenség elégedetlenkedik benne állandóan? Mert hidd el, sokkal könnyebb elégedetlenkedni, mint dolgozni! Sokkal könnyebb sóhajtozni a romlottság felett, mint egy szemérmellen képeslapot meg nem nézni! Sokkal könnyebb elégedetlenül a rossz vezetőségre háritani az eredménytelenséget, mint minden erővel menteni, ami még menthető!

Sokkal könnyebb megállapítani: itt kár minden benzinért, mint új motorkét szerezni, vagy ha másképp nem megy, igavonó állat módjára kihúzni a sárba rekedt, vagy befagyott gépkocsit! Elégedetlenséggel nem lehet dömököt építeni, de még vakondtüreket sem!

Tanulj meg így imádkozni!

„Uram engedd, hogy a Te békéd eszköze lehessen. Árasszak szeretetet ott, ahol sőtörds van, hitet ott, ahol kétkedés van, reményt ott, ahol kétségbeesés van, világosságot ott, ahol sötétség van, örömet ott, ahol bánat van. Uram engedd, hogy ne keressem a vigasztalást, hanem én vigasztaljak, ne keressem, hogy megértsenek, de én értek meg másokat, ne keressem, hogy szeressenek, de én szeressek másokat, mert az adásban kapunk, a megbocsájtásban bocsánatot nyerünk és a meghalásban új életre szüleiünk.” (Assisi szent Ferenc.)

Kedves Barátom, gondoltál te már erre, hogy ilyen önzetlenül is kellene és lehetne neked imádkozni? Ne mindig csak magadért és elsősorban földi jólétedért imádkozni! A jó Isten végeredményben mégsem valami mennyei Népjólélimiszter, akire csak azért adunk be kérvényeket, hogy kenyeret, ruhát, állást adjon. Mindent szabad kérnünk az Istentől, természetesen földi javakat is, de ne csupán ezeket kérjük, mert mindig igaz marad, hogy „keressétek először az Isten országát...”

Ha nem lehetsz nagymutató a toconyórában...

Japánban van egy Ník-kó nevű város, amelynek szépségét jellemzi a japán közmondás: „Aki Ník-kót nem látta, nem látott szép várost még egyáltalán.” Pompásak középületei, emlékművei, no meg a remek fekvése. Azonban egyik legvonzóbb látványossága az a cédrusfa-állé, mely messze földön ritkítja párját és egymagában is növeli érdekességével az idegenforgalmat. Ez az állé létezik egyike egyszerű, szegény japán ember háza- és szülőföldeszeretetének köszöni. Sokat törte a fejét ez az igénytelen, de lelkes férfi, hogyan s minő nevezetes dolgot tehetne városa szépségéért és nagyságáért? Végre gondolt egyet. Valahol szép cédrusfákat látott. Elment és magot szerzett belőlük, szép csendben, észrevétlenül elvettette azt szülővárosának kapuja előtt. Úgyelt is eleinte a vetésre. Hol van már most a szegény japán? De a cédrusfák megnöttek, a város megértve jelentőségüket, ottalmába vette azokat, s most büszkeségét alkotják. Minő vigasz reánk, kis emberekre. Dömököt, palotákat, iskolákat, kórházakat stb. nem emelhetünk, de cédrusmagot, vagyis sok apró jó cselekedetet igenis elvethetünk, kicsiny munkákkal nagyot alkothatunk. Ha nem is lehetsz dékán az egyetben, lendíthetsz ugyanannyit az egytel kerekén! Hiszen a munkás épügy kell, mint a mérnök, az utcaseprő, mint a miniszter. Minden, ami ma nagy, valamikor kicsiny volt. Te pedig, ha csak naposrendező is vagy az egyetben, óriási eredményeket érhetsz el, ha ezt a kötelességedet egész telkiséme- retességgel intézed el! Elpusztul az az egytel, ahol mindenki

dékán és főszínpadrendező akar lenni! Nem érti meg az élet értékeit az, aki azt hiszi, ha nem látja mindenki, mit tesz és non zengenek róla diachimnuszokat, akkor azt még az Isten se veszi tudomásul!

Buj, ha az egyetben csak a hangos fiúkat értékeli, a reklámgyárosokat, de semmibe veszik az egyszerűket, a némán pontosakat, a megbízhatóan ottlévőket, az őznetlen hátulállókat... Pedig ti vagytok a vár erősségei: a némán álló oszlopok és bástyafalak, nem a magasban hangosan nyikorgó szélkakasok!

A legszebb szín

Egy napon Arisztotelésznek leányától, Pythiától megkérdezték: Melyik színt találja legszebbnek a világon? Azt felelte a kérdéseit: Melyet a szemérem fest a tisztaszívű emberek arcára.

Es te ezt a szép színt hányszor gúnyolod másokon?! Mennyi csipkelődést kell elcsenvedni a pirulónak? Büszke vagy rá, hogy már nem pirulsz! Mibe került neked az, hogy ma már nem pirulsz? Pénzbe, jóságba, becsületbe, lelked békéjébe?!

Nem ismeresz talán magadca?

Sárba tiporva, szétszórvva hevertek az útszélen egy kis virág szirmai. Keltétört törzse a földön feküdt...

Nem messze tőle, egy fakó pont lustán megmozdult és a földre fűződött.

Egy féreg volt.

A fa lombjai közt madárfészek foszlányait lóbálta a szél. Lenn a földön néhány toll és véryomok...

A fa kérges törzsén egy tarka hosszú vonal nyúló mozgással siklott a szikla hasadékába...

Egy kigyó volt.

Az erdősség mellett húzóó réten összegázolt, letiport virág, elnémult csemetyészó s elhalt bégetés...

A távoli erdőstűrűségről vérfagyasztó ivöltés verődött ki...

Egy vadállat volt.

Ragyogó lilomfehér lélek mélyén megszakadt valami, kialudt a fény, kihült a meleg...

S a halotti sötéttségben kárörvendő gúnykacaj borzongatta meg az ég angyalait...

A gonoszlétek volt. Dr. PATTON JÁNOS, Pécs.

Mit csináljunk?

1. Készüljünk kerületi legénynapjainkra és azokon pontosan jelenjünk meg.
2. Szövetségi tartozásainkat a megküldött számlakivonatok alapján sürgősen egyenlítsük ki.
3. Minden heti gyűlésen más-más tagunk olvasson fel egy-egy cikket az Új Nemességéből.
4. Március végéig megküldött Új Nemességét árát sürgősen fizessük be „Tisztes Ipar, Budapest, 10.457” sz. csekk számlára.
5. Hozzáink közeli egyetekkel lépünk érintkezésbe közös program megbeszélése végett.
6. Miskolci Legényegyletünk színházépítési sorsjegyeivel pontosan számoljunk el. Hűzés: május 19-én.
7. Csak rendezett tagkönyvvel és az elnök ajánló soraival ellátott vándorlappal jelentkező vándorainkat támogassuk.
8. Tagjaink viseljék piros-fehér „K” egyleti jelvényüket.
9. Jelöljünk ki egy ügybuzgó tagot, aki az Új Nemességét terjeszti.
10. Tartsuk nyilván munkanélküli tagjainkat és tegyünk meg mindent munkába helyezsük érdekében.

APÁINKRÓL

Egy hettel ezelőtt hallottam egy húrt megpendíteni. Egy húrt, melynek a hangja oly kellemes az én fülemnek és én, mint kíváncsi gyermek, odanyúlok ahhoz a húrhoz, szeretnék én is pendíteni rajta egyet. Hadd halljam még egyszer azt a kellemes hangot. Ez a hang józan, komoly és élettapasztalattal rendelkező emberek hangja. Ez a hang a Legényegyletnek a hangja is. Ez a hang, mely bennünket jóakarattal terel arra az útra, arra a józan útra, mely egy szebb és jobb jövőhöz vezet.

Ez a hang azt mondja, hogy mi legények élünk józan életet, dolgozunk, tanulunk, hogy legyen belőlünk becsület, tisztesség, komoly ember. Egy szóval kifejezve: nemes ember. Ez a hang azt mondja, hogy különb emberek legyünk, mint apáink voltak.

Egész biztosan van sok legény itt az egyetlen olyan, mint én, sőt remélem, hogy ezen a téren mindannyian egyformák vagyunk. Mindannyian egyformán tisztelni és becsülni tanultuk ezeket az öreg tisztességes, becsületes öshajó embereket: a mi édesapánkat.

Talán nekünk, akik tiszteljük és becsüljük az apáinkat, kicsit rosszul is esett ez a szó, hogy különbek legyünk, mint apáink voltak. Aki szereti az apját, el tud az képzelnéi külön embert az ő édesapjánál? Emlékezzünk azokra a borzalmakra, amikor apáink mesélnek a világháborúról és ezeken a borzalmakon ők mind keresztülmentek. Véztek, sokan elhaltak, halálfélelemben resztek és amikor megsebesültek, úgy érezték, hogy ütött a halál órája. Utolsó sóhajításuk a fiaik neve volt, azé a kis gyermeké, akit az édesanya odahaza a bölcsőben ringat, aki ott alussza gyermekét álmat mosolyogva és nem is sejti, hogy édesapjának most szállt el a lelke. Az édesapa az életét adta a hazáért. Azért küzdött, azért halt meg, hogy a hazája szabad és független legyen és ebben a független hazában boldogabb életet éljen, több fehér kenyeret egyen majd az ő kis fia, ha megnő.

Mindegy az legények, hogy az apa magyar volt vagy német, az mind egyért küzdött: a saját hazájáért, saját gyermeke jövőjéért. Tizennégy millió apa halt meg a világháborúban. Ha ennek a tizennégy millió embernek a fekete koporsóját egymás végébe fektetnénk, ez huszonnyolc millió méter, azaz huszonnyolcezer kilométer hosszú lenne. Páristól Vladivosztokig érne ez a hosszú fekete kigyó, mely tizennégy millió apát rejt magában.

Miután vége lett a világháborúnak, azok az apák, akik életben hazajöttek, megcsókolták fiaikat és elindultak egy másik, egy újabb harcra: küzdöttek az étellel. Jöttek a világháború utáni nehéz esztendő, amikor az egész ország nyögött a világháború nehéz, fekete árnyékától. Sokat dolgoztak, küzdöttek, verejtékeztek ismét csak értünk. Nehéz, verejtékes munkájuknak tiszta gyümölcsöt, a fehér kenyeret adták a szánkba. A gond miatt egy év alatt ötöt öregedek értünk és mindig csak a jóra nevelték minket. Aztán tehetségünk szerint tanítottak minket, csak azért, hogy a mi jövőnk könnyebb legyen.

Ezek voltak a mi apáink! Mi könnyelmű, léha gondtalanul nevető legények hol állunk ezektől a derék, becsületes, öshajjú, ráncoshomlokú öreg emberektől: a mi apáinktól? Figyeljünk fel mindannyian a hangra, mely utat mutat nekünk. Ez a hang azt az utat mutatja, melyet apáink simítottak, minden rögét verejtékkel és vérről áztattak. Ezen az úton kell nekünk haladni. Ez az út apáink hagyatéka!

Mikor leszünk mi különbek apáinknál? Mennyit kell nekünk dolgozni és tanulni csak azért, hogy apáink

nívóját elérjük! Nekünk edződni kell, hogy erősek legyünk, mert a mi jövőnkét még egy függöny takarja el. A függöny mögött csend van. De vajjon ki tudja azt, hogy az a halálos némaság micsoda? Egy napsütéses, boldog idő-e, vagy pedig a vihar előtti csend? Mindig a legrosszabbra kell elkészülnünk. Lehet, hogy a függöny nemsokára szétesapódik és akkor a pokol szabadul reánk. Edződnünk kell, mert ha ezentúl is csak léha, könnyelmű legények leszünk, akkor ez a vihar mindannyiunkat letipor, elpusztít.

Azt hiszem fiúk, hogy mindannyian olvastunk vagy hallottunk arról, hogy azelőtt (pl. a múlt században) ha az apa a lányait férjhez adta, a fiúk nősülésk után is az apai házban, az apai parancsoló kezek alatt maradtak és ha az a nő fiatalember 30 vagy negyven éves volt is, mit az apja parancsolt, szent és sérthetetlen volt.

Hol vagyunk mi? Ma a XX. században, ha a fiú elérte a 16—17 évet, kezébe kapta a segédlevelét és munkakönyvét, attól a naptól kezdve pénzért dolgozik. Azon a napon kikiáltja a függetlenségét, föllázad az apai diktatúra ellen. Azt mondja: én már pénzt keresek, én már nem vagyok gyerek, nekem az apám már nem parancsol.

Ugy látszik, tényleg különb emberek vagyunk, mint apáink voltak. Nekik szükségük volt az apai uralomra, mely megmutatja nekik az élet helyes útját. Mi önállóan élünk, azt hisszük, az a helyes út, amelyen járunk. Sajnos, nagyon sokan közülünk későn jövünk rá a tévedésre, mikor már semmit sem lehet jóvátenni. Azt hiszem, itt a legényegyletben nincsen egyetlen egy sem, de sajnos, hány olyan legény van a világon, aki azt mondja, mikor a fizetését kikapja, hogy nekem az öreg nem dirigál. De évről-évre, naponta háromszor, mikor az apa azt mondja: „Gyere enni!”, akkor dirigál, akkor ellentmondás nélkül teljesítődik a parancs. Gyáva, hitvány legények ezek!

Igazunk van fiúk! Legyünk legények! Mi még fiatalok vagyunk! A mi vállunk már erősebb, mint apáinké, jobban bírjuk a terhet. Eddig apáink keze, mint védőbura ott állt a fejünk felett. Védett bennünket az élet viharától, a nap melegétől. Ezek a kezek nagyon sokat véreztek és verejtékeztek értünk. Azok a kezek már fáradtak, azok a kezek már gyöngék, öregek, azok a kezek már pihenni vágyunk. Csókoljuk meg azokat a kezeket és gyöngéden hársítsuk el a fejünk fölül, hadd pihenjenek. Mi pedig lépünk ki az életbe. Mi még fiatalok vagyunk. Ne féljünk az élet viharától. Mi így fiatalon, az élet tavaszán edződjünk, hogy kibírjuk az élet nyarat, ha reánk süt majd a tikkasztó nap. Ne hervadjunk el, mint a gyöngé melegágyi virágok.

Varga Sándor mindszei tagunk.

ÚJ NEMESSÉGÜNK képes propaganda számából mindenki megismerheti a legényegyleti eszméket, célkitűzéseket, a kifejtett munkát és az elért eredményeket. Fontos legényegyleti érdek tehát, hogy minél többen olvassák. Rendeljük meg, terjesszük Új Nemességünk képes propaganda számát. Ára: 10 fillér.

Ismerjük meg

alapítónk életét!

Rendeljük meg

Kolping életrajzát.

Ára: 50 fillér.

GYÖNGYÖS:

Húsvétkor lelkigyakorlaton, gyónáson és szentáldozáson vettünk részt. Háromnapos lelkigyakorlatunkat *Tóth Balázs* rózsaszentmártoni prépost plébános tartotta. Résztettek rajta *Makrányi Gyula* és *Bakó Oszkár* városi tanácsosok, valamint az egyesület vezetői, pártoló és ifjúsági tagjai kb. 200-an.

Sivák István másodelnök vezetése alatt az ifjúság biztos kezekben van. Egyik programot a másik után valósítjuk meg. Két héttel ezelőtt *alkítottunk egy önképző kört*, melyre minden ifjúsági felnemavott tag részvételét kötelezővé tettük. *Most jelöltünk ki egy nyolc tagú bizottságot pártoló tagok toborzására.* Azt akarjuk, hogy 75 éves jubileumunkon minél több egyesület részt vegyen s tőlünk ne rossz, hanem jó véleményvel távozzanak.

Kubányi Mihály dékán.

FEGYVERNEK:

Április 14-én „Legénynapot“ rendezünk a szolnoki egylet közreműködésével. D. o. innépélyesen avatjuk az új tagokat, szentmise után díszgyűlés a nagyközönség bevonására és a falusi megemlértés csökkentésére. D. u. ifjúsági gyűlés, este műsoros est táncal. **Mindenütt vendégszerepel a szolnoki egylet 15–20 taggal.**

Pünkösöd második napján zászlószentelés és szabadtéri előadás. Az Oszkay brigadéros kerül színpadra. **Az előadást megelőző napon a nagyközönséget tábor-tűz keretében készítenék elő a darab megértéséhez.**

Gáspár Márton káplán, másodelnök.

HATVAN:

Húsvétkor három napos lelkigyakorlatot tartott részünkre *dr. Dancsák Sándor* II. elnökünk. Rövidesen sor kerül az új tagok felavatójára. Kidolgozott terv szerint folyónak a még hozzánk nem tartozó munkásifjúság toborzásai.

Kocsis Sándor pénztáros.

BALASSGYARMAT:

Egyletünkben ismét teljes erővel indult meg a munka. *Gyimesi Gyula* II. elnök és *dr. Niedermann Imre* megyei főlevéltáros nagy szeretettel és hozzáértéssel igyekeznek, hogy az új fiúk hasznos, jó tagokká váljanak. Rövidesen 24 új tagot avatunk. Előadtuk a „Huszárkisasszony“ c. vígjátékot, melynek bevételét a szövetségi tartozások törlesztésére, szegényebb tagok nyári táborozására és az arra érdemes tagoknak dékáni tanfolyamra küldésére fordítjuk.

új. Heizer György háznagy.

Miskolci Legényegyletünk sorsjegyének húzása: május 19-én. Értékes nyeremények. Sürögősen vegyünk sorsjegyet.

Május végén emlékezzünk meg Csepregi Ferenc halálának 60 éves évfordulójáról. A Nemzeti Színház ez alkalommal díszelőadásban a „Sárga csikó“ híres Csepregi darabot adja elő.

A fertőző betegségek lefolyása

Ha a baktérium a szervezetbe kerül, akkor ott vagy nagyon elszaporodik, vagy nagyon hamar elpusztul. Ha nagyon hamar elszaporodik, akkor a szervezettől tápanyagot von el és saját fejlődése révén a testben idegen anyagot termel. Ez a tápanyagelvonás és főleg a baktérium által termelt idegen anyag, az ember szervezetére nem közömbös. *Megváltozik.* Ez a változás a baktériumok természetete szerint történik. *Beteg lesz az ember.*

Vannak olyan baktériumok, amelyek az ember szervezetébe kerülve, ha ott elszaporodnak, 5–6 héti tartó betegséget okoznak. Ezeket a betegségeket *rövid ideig tartó fertőző betegségeknél* nevezzük. 5–6 hét után a baktériumok elpusztulnak, az ember *meggyógyul*, vagy a baktériumok lesznek úrrá és az ember *meghal*; van még egy közbülső eset is, amikor az ember sem nem gyógyul meg, sem nem hal meg, hanem valamelyik fontos szerve betegszik meg és az ember amíg él, magával hordozza a *fertőző betegség utóbagját.*

A rövid ideig tartó betegségek csoportjába tartoznak: a vörheny, a kanyaró, a bányahimlő, a szamárhurut, az influenza, typhus, vérhascholera, fekete himlő, tetanus, veszettség. Ezek a betegségek olyanok, hogy aki egyszer kiállotta őket, másodsor nem betegszik meg ugyanabban a betegségben. Kivételt talán csak az influenza képez, amelyben akár hetenkint újra és újra megbetegszünk, újra és újra meggyógyulunk. Azonban nagyon kell vigyázni, mert a korszó is csak addig jár a kútra, amíg el nem törik. Márpedig a legtöbb korszó törékeny üvegből van. Éppen így az ember teste is *nagyon törékeny.* Hogy mennyire törékeny, azt az ember csak akkor tudja, amikor beteg. Amikor sóvárogva várja vissza a megszokott egészséget.

Nem is olyan régen ezek a betegségek százával és ezrével szedték az áldozataikat. Ma, hála Isten, a *társadalom szervezetségének* folytán ez a betegségcsoport nagyon gúzsba van kötve. Azért, mert törvényeink elrendelik, hogy mindazok a betegek, akik ezen betegségek valamelyikében szenvednek, azonnal bejelentendők a tisztiorvosnak, aki ezeket a betegeket *elkülöníti*, járványkórházban helyezi el, vagy otthon a lakásban olyan felügyelet alatt tartja, hogy mások a bajt meg ne kaphassák. Ez az elkülönítő eljárás vezette rá az embert arra, hogy sokkal könnyebb és hatásosabb a betegségeket megelőzni, mint a betegségeket gyógyítani. Ezért ma, miután a megelőzést ezeknél a betegségeknél alkalmazva, ezek terjedését a legkisebb mértékre sikerült lecsökkenteni, kézenfekvő, hogy a többi betegségnél is a megelőzésnek nagyobb jelentőséget tulajdonítsunk a gyógyításnál.

Igy tehát ma már elmondhatjuk, hogy a betegségeket két nagy csoportra oszthatjuk. *Egyik csoportjuk a társadalmi szervezkedés által gúzsbakötöttet.* A másik csoportjuk ellen a társadalmi szervezkedés most van kialakulóban. Ezek a betegségek azok, amelyek lefolyása nem rövid tartamú. Ezek azok a fertőző betegségek, melyek csak nagyon hosszú idő múlva ölik meg a gazdájukat, azért, mert a gazdájuk pusztulásával maguk is elpusztulnak.

Ezeknek a betegségeknek a gúzsbakötése társadalmi úton egyszerű elkülönítő eljárásokkal nem lehetséges. Ezeknek a betegségeknek a megelőzése *sok ésszt, sok pénzt* és *sok erkölcsöt* tételez fel.

Ezek a *hosszú ideig tartó fertőző betegségek*, amelyekről a legközelebbi számban fogok írni.

Dr. Bárczi Gusztáv igazgató-főorvos.

Pestkörnyéki kerületi legénynap

Pestszenterzsébet négy nagyszerűen működő legényegylete nagy napokra készül. Május 19-én Pestszenterzsébetben lesz megtartva a pestkörnyéki kerületi legénynap. Az egész nap az ima, munka, sport és méltó szórakozás változatosságában fog eltelni.

Reggel 8 óraker gyülekezés a Szent Erzsébet Legényegylet helyiségében (Pflum mozgó, Szent Erzsébet-tér). Közlekedés a Boráros-térről 30, 32-es villamosokkal és a 23-as autóbusszal. 9 óraker szentmise, fél 11-óraker nagygyűlés az Árpád mozgóban (Klapka-tér). Fél 1 óraker munkakiállítás megnyitása a Kossuthfalvi Legényegylet helyiségében (Klapka-u. 85.). Fél 2 óraker ebéd a Szabó-telepi Legényegylet helyiségében (Nagy Sándor-u. 164.). 3 óraker kezdődnek a különböző versenyek. Este családi tánc a Szabó-telepi Legényegyletben.

Minden pestkörnyéki munkásifjút szeretettel hívunk és elvárunk!
Mutassuk meg szervezetségünket, erőnket!

Műkedvelő színjátszás a legényegyletek életében

A katolikus legényegyletek vezetői a reájuk bízott iparos-ifjúság neveléséről mindig a leg gondosabban és azokra nézve a leghasznosabban gondoskodnak, hogy a társadalom részére hazafias, vallásos és jólképzett intelligens, iparos-férfiakat és családapákat neveljenek. Kiképzésükre a tudomány sokféle ágát veszik igénybe, hogy minél tájékozottabbak legyenek és minél többet tudjanak azokból, amikre kint az életben a legnagyobb szükségük van. De nemcsak neveletésükről gondoskodnak, hanem szórakozásaikról is. — Ezeknek egyike a műkedvelő színjátszás. Nagyon régen egyik kiváló egyházi elnökünk azt mondotta nekem, hogy a műkedvelés a legényegylet életében „szükséges rossz”. — *Harmincnégy estendő óta vagyok tagja az Újpesti Katolikus Legényegyletnek*, abból igen jelentős részt mint vezető töltöttem el, tehát tapasztalatokból tudom, hogy a műkedvelés *szükséges jó*. Természetesen kellő körültekintéssel és mértékkel. Láttam kívülálló testületeket, ahol divatos operettek rendezett műkedvelő gárdák voltak. Kizárólag dalra, táncra, mulatozásra és csak szórakozásra hajlamos, könnyelmű ifjúság formálódott ki. Ez valóban rossz, erre semmiestre nincs szükségünk. De van a műkedvelésnek egy szebb, egy hasznosabb és a nevelésre igen alkalmas formája és pedig: a *mű kedvelés*. Vagyis vallásos, hazafias, történelmi és társadalmi drámák, színművek, továbbá kedves vígjátékok színrehozása, amelyek nem sértik az erkölcsöt, a házasság szentségét, nem gúnyolják ki a vallást és nem forradalmasítják rosszra a lelket, nemcsak szórakoztatnak, hanem nevelnek is egyúttal.

Helyes vezetés mellett az az iparos-ifjú, aki műkedveléssel foglalkozik — ha előzőleg nem tudott — megtanul rendesen járni, ültözöködni, beszélni, megismeri a színműirodalmat, írótka és azok műveit. Isten legszebb alkotását az „emberi” megtanulja sok színben és formában ábr-

rázolni. A sok szereptanulás fejleszti szellemi képességét, szókincsrre, szöbősegre tesz szert.

Megtanul és mer nagyobb társaság előtt nyilvánosan beszélni. *Kevés jó műkedvelőt láttam, aki ne tudott volna szónokolni.* Egy szóval hasznos munkát végez a műkedvelő és amellett olesón és jól szórakozik. A műkedvelő gárda új tagokat és közönséget toboroz és nevel.

A kassai Legényegylet a 20 éves megszállás alatt — mintán akkor ott csak nyáron 6 héting működhettek a magyar színtársulatok — kiváló műkedvelő gárdával rendelkezve, egyedül tartotta ten és fejlesztette a magyar színkultúrát. Nagy és nemes missziót töltött be ezen a téren is. A színpad a kultúra egyik szöszéke, ahonnan jót és rosszat láthatunk és hallhatunk. Legényegyleti életünkben tehát nem lehet közömbös, hogy az ifjúságunk itt mit hall és lát. Adjuk meg tehát mi ezen a téren is, amire nekik szükségük van.

A műkedvelés tehát nem „szükséges rossz”, hanem szükséges eszköz, melyet okos dolog működésünkbe beiktatni. *Ne legyen az egyleti életünk tengelye, hanem a keréknek csak egyik kállője, melyre támaszkodva, vígan fut egyletünk szekere céljaink elérése felé.* Különben a műkedvelő színjátszásról még egyéb vonatkozásokban is fogunk szólni.

Gerber Alajos
az Újpesti Kat. Legényegylet
világi elnöke.

IGAZSÁGOK,

„A köszívek is felmelegszenek, ha a sors kalapácsa gyakran, nagyon gyakran veri őket.”

Napnyugta után minden pislogó fényecske azt hiszi, hogy ő a Nap helyettese.”

L. BLAGA

CSONGRÁD:

P. Tátrai Lázár O. F. M. elnök vezetésével nagyszerű munka folyik az egyletben. A csongrádiak megmutatták mit lehet elérni áldozatos, lelkes munkával egy kis alföldi városban. *Már 580 pártoló taguk van.* Vezetőszeretep visznek a város életében, mindenütt szeretik, becsülik őket.

Március 14-én este az „Öregdiákok Egyesületével” karöltve 280 terítékes vacsorát rendeztek. *A terem piros-fehér „K” zászlókkal volt díszítve.* Keller József dékán beszéde tetszett legjobban a vacsorán megjelent főispánnak és a városi vezetőségnek. A március 15-i ünnepélyre a polgármester külön leiratban kért az egylettől egy szavaltót. Az ünnepélyen egyenruhában Bánfi Imre egyleti jegyző szavalt. Mindkét szereplőt Czako János gimn. tanár pártoló tag készítette elő.

Korsós Andor vil. elnök nagy elfoglaltságára tekintettel lemondott. Az új világi elnök: Fái József áll. tanító.

KAPUVÁR:

Húsvétkor Kondor Gyula rendezésével nagy sikerrel előadtuk „Helyet az ifjúságnak” e. vigjátékot. — Szereplők: *Gerencsér Lajos, Abraham Erzi, Ratatics Péter, Gártnér Imre, Szabó János, Enzsők Terus, Horváth Ferenc, Orbán István, Poroga István, Varga László, Dezamics Imre, Grötschl Pál.*

vitéz Fűzi János
jegyző.

KASSA:

Április 7-én vette át a Legényegylet ünnepélyesen a szentesi iparosifjúság által a felszabadulás emlékére adományozott zászlót. A szentesieket magyaros vendégszeretettel fogadták és tiszteletükre ünnepségeket rendeztek. A zászlót a Dómban Tost Barna prelátus, elnök áldotta meg.

A pártoló tagok adományából az egylet kápolnáját újjáalakították. A Legényegylet eddigi kiváló ifjúsági igazgatóját *Listyák Jenő* püspöki tanácsost más munkakörbe osztották be és az új ifjúsági igazgató *Pálffy István* a legényegyletek egyházmegyei titkára lett.

PÉCS:

Márc. 31-én tartotta meg egyletünk évi közgyűlését. Előtte szentmisen vettünk részt, amelyen **80** ujonknak tette le a **legényegyleti fogadalmat.** A közgyűlés erősítette meg az ifjúsági választások eredményét, amelynek értelmében a következő tisztikar került az ifjúság élére: I. dékán: *Farkas László*, II. dékán: *Gahn György*, pénztáros: *Buzdny Károly*, háznagy: *Marcigány Ervin*, jegyző: *Nóth Béla*, könyvtáros: *Schwarz György*, főszínpadrendező: *Laki István*, ujoncmeister: *Bíró Lajos*, törzslapkezelők: *Paál Károly* és *Novák László*, ellenőrök: *Hoffmann János* és *Katics Rezső*, naposok rendezője: *Szebenyi Ferenc*, választmányi tagok: *Bede Kovács József*, *Szűcs Lajos*, *Bíró Lajos*. — Közgyűlésünkön Szabó Mihály szövetségi dékán is részt vett és képviselte a Központot.

Nóth Béla jegyző.

SZÓDLIGET:

Márc. 30-án tartottuk meg a táncal egybekötött műsoros estünket. *Kormos Lajos* nagyszerű rendezésében előadtuk *Zagon István* „Szegény leányt nem lehet elvenni!” 3 felvonásos vígjátékát. A nagyszerű előadás szereplői közül különösen kiűntek: *Kuklis Bianka, Kiss Gizke.* A nagyszerű előadást kizárólag *Sebő József* ügyvezető elnökünknek köszönhetjük, aki páratlan áldozatkészséggel vezeti egyesületünket. — Április 8-án megtartott választások eredménye: I. dékán *Szabó Béla*, II. dékán *Bonyai Gyula*, jegyző *Fehér Ferenc*, II. jegyző *Török Tibor*, gondnok *Padl Gyula*, *Bonyai Gyula* II. dékán.

SELLYE:

Beszámolunk ml is itt az ormán-ság végén folytatott küzdelmes, de eredményes munkánkról. Vállast, kultúrát, művelődést, ipart és munkát előmozdító intézmény volt ez évszen is Legényegyletünk. Működésünknek tanújele az is, hogy hét év után tehermentes háznak van az Isten segítségével talán már rövidesen új székházunk díszíti Sellye fő-utját.

Heti gyűléseinken előadást tartot-tak *gróf Draskovics Péter* egyletünk fővédője, *dr. Lombos Ferenc* körorvos, *Mozsgai Géza, Szabolcs Tibor, Simon Ferenc, Horváth Sándor, Ványó Lajos, Hajós Simon József, Szederkényi Jenő* és *Bárány Jenő* tagok. Zeneaszámokat adtak elő: *Daru Mihály, Glück András, Király József* és *Budavári János* tagok. Elhangzott még 26 felolvasás. Húsvétkor, karácsonykor háromnapos lelki-gyakorlatokat tartottunk. Június 8-án 910 résztvevővel filléres zárán-dok vonatot indítottunk Máriagyűd-re; július 23-án pedig 670 résztvevő-vel filléres vonatot Fonyódra és ha-jókirándulást Boglára és Bada-csonyba. Elnökünk vezetésével a környező legényegyleteket látogat-tuk meg kerékpáron. Kultúrestéket, szindarabokat, bálakat rendeztünk mindig nagy érdeklési és anyagi sikerrel *Hajós Simon József* titkár.

TÁRNOK:

Április 7-én, vasárnap *Tárnokon Shvoy Lajos* megyéspüspök úr bérmá-lást tartott. A bérmálásai kapoc-solatos összes rendezői teendőkről, valamint az egész falu társadalmá-nak közebedben való egybekapcsolá-sáról a legényegyleti fiúk gondos-kodtak. Ezzel ismét a közeleti nevelés gyakorlati megvalósításának adta fényes tanújelét a Legényegylet, ahol jó példával maga a világi elnök járt elől, amikor egyidejűleg 3 ifjú bérmakeresztapai gondját vállalta magára.

KUNSZENTMARTON:

A megtartott választáson I. dékán *Surányi István*, II. dékán: *Gyallai Mihály*, jegyző: *Balla Béla* lettek. Napsugár Leányklub bücszítettta, *Szabó Erzsébet*, volt elnökőjét, aki Budapesten való elhelyezkedése miatt vált meg az egyesülettől. Az új elnökő *Keresztes Nagy Erzsébet* gazd. szaktan-nő lett. A Napsugár Leányklub alelnökője *Hegedűs Károly* eukrászmester felesége lett.

Munka és kötelesség!

Ma, amikor a világ visszhangzik a hazugságoktól, az emberek, különö-sen az ifjúság sorait, a frázisok és jelszavak tömkelegével, mint tüzes csónakkal igyekeznek tűzbe hozni, egy — sajnos — elfelejtett és nem-törődömséggel kezelt kérdéstről szeret-nék pár szóval megemlékezni: a kö-telességteljesítésről és munkáról.

Egy angol költő írja: „Aldudam és így álmodtam: az élet szépség, fel-ébredtem és azt találtam: kötele-ség”.

Talán az első pillanatban merész-nek látszik állításom, amikor azt mondom, hogy minden parancs, élet-program, Isten, Egyház, vagy em-berek által számunkra előírt tör-vény ebbe az egyetlen, rövid, kétsza-vas parancsba foglalható össze: tel-jesítsd kötelességedet!

Az emberi élet korlátok közé van szorítva. A víz, a folyó is csak ak-kor fejt ki erejének teljét, ha me-derbe szorítjuk, ha korlátot szabunk folyásának.

Amint azonban a víz is minden erejével azon van, hogy letörje, első-pőrje a gátat, azonképpen az em-beri lélekben, helyesebben az emberi természetben is van valami ösztönös vagy, a természetbe oltott dacos, „csak azért is” büszkeség, mely nem akarja tűrni a szabályozó sorompó-kat és mint valami nyomaszto nyű-göt, le akarja rázni mindazt, ami szabadságának korlátozását jelenti.

Es ezt, — ha nem is teljes egészé-ben — meg is teheti, mivel Isten-től kapott szabad akaratát van. Állé-heti, vagy ha úgy tetszik le is tör-heti a sorompókat, de — és az a de a legnagyobb ellenév — akkor is vi-selnie kell tetteinek következményeit.

A szabadakaratunkat azonban fel-használhatjuk ellenkező irányban is. Elhatározzom — éppen szabadakara-tomnál fogva, — hogy igen is alá-tem magamat a korlátozó rende-leteknek, ellendülök természetem ösz-tönös; korlátlan szabadság-vágyának és ha elhatározásom szerint csele-kszem és élek is, akkor teljesítem kö-telességeimet.

A kötelesség illetve a kötelesség-teljesítés az isteni, emberi és nem utolsó sorban a lelkiismereti paranc-sok megtartása és száz százalékos végrehajtása.

Egyik híres nevelő, *Foerster* köny-vében olvastam a következő megál-lapítást a kötelességteljesítésről: „Nem a beteljesedett vágyakban, a megvalósított álmodokban, hanem a hűségesen betöltött kötelességekben rejtiözik az élet paradicsoma.”

Mindenki látja, hogy micsoda ér-vényesülési láz tört ki az embereken, mindenki föfelé kapaszkodik. Ez alapján véve nem rossz, sőt dicsé-rendő dolog.

Azonban az emberek legnagyobb része könyökkel, mások legázolá-sal és nem a tudásuk, szorgalmuk, munkájuk jobb, kiválóbb voltával igyekeznek a számukra mindent je-lentő magasabb polcokra eljutni. Pénz, csalás, mások megrágalmazása mindennapi dolgok ebben a tüleke-désben.

Csak arról a szerény szóról fele-dkeznek meg, amelyben az élet para-dicsoma rejlik: a kötelességről.

Ahová sorsod, az élet, helyesebben az Isten állított, legyél iporos, hiva-talnok, földműves, vagy akármí, vé-gezz szépszázelékos munkát. Minden Isten-adta erőt, tehetségedet a munkádba ad és ha ezt megszokod, a munkád értékében megkapod jutal-madat.

Önkéntelenül felvetődik mindnyá-junkban a kérdés: miért teljesítem én a kötelességemet, miért dolgozzak én akkor is, ha esetleg mások nem dolgoznak mellettem a műhelyben, vagy irodában, vagy ha kibújhatok főnököm figyelme alól. Miért dolgo-zom én akkor, — bocsánat a kife-jezéért — amikor „lógathatok”?

Van két magasabbrendű cél, mely bennünket mindig kötelességteljesítésre készít.

Az egyik az, hogy munkád különb voltárod, kötelességed pontosabb teljesítésével nemzedet értékét növel.

Kis nemzeteknek, mint amilyen a magyar is, ez az egyetlen fegyverük a nagyobb, hatalmasabb, gazdagabb nemzetekkel szemben, ez az egyetlen pont, ahol még népesség és fegy-ves erő kisebbsége esetén is felül-mulhatók és legyőzhetőek az úgyne-vezett nagyhatalmak.

A második ösztönzés a kötelesség-teljesítésre a legnagyobb és — sa-jnos — egyúttal a legsemmibebettebb: az Isten.

A munkát, melyet az Isten legna-gyobb büntetésként adott az em-bereknek Jézus mintegy feloldotta büntetési mívolta alól, amikor megszentelte azatl, hogy ő is mint egy-szerű ács dolgozott Szent József mű-helyében. Ez a legnagyobb és leg-szentebb példa, mely bennünket munkára kell, hogy buzdítson.

Sajnos, merem állítani, hogy min-den százszázalékos ember az, ki ilyen magasabb szemszögből néz és itélné meg a munkát és kötelesség-teljesítést. Nagyon kevesen vannak azok a kiválóztottak, akik megértik és átérzik, hogy képességüket, erejű ket azért kapták, hogy azt minél jobban kihasználva, maguk és em-bertársaik számára értékessé tegyék. Természetesen csak tőlünk függ, hogy mi is ezen közé tartozzunk.

Dolgozni Isten dicsőségéért, a ha-za javáért: ez a legszentebb élet-program.

Szalézi Szent Ferenc egyik ide-vőgo megállapítása szerint: „Aki hivatásbeli kötelességeit nem teljesíti, még ha halottakat is föl tudna támasztani, haldos bán álla potában van. Még ha örökké bűjtöl is, elkárhozik. Ha nem akarsz dol-gozni, hibával az imádságot!”

Szönyi László
barcsi legényegyleti tag.

Jó állapotban lévő saxofon, piz-ton iskolával és jazz-dob felszerel-sel jutányos áron eladó. Érdeklődni: Mezőkövesdi Katolikus Legényegylet-nél.

75 éves Gyöngyösi Legényegyletünk

Jubileum! — ezen szóra megdöbben a szívünk és önkéntelenül a Katolikus Legényegylet alapítója, Kolping atyánkra gondolunk, kinek nagy bölcsesége és éleslátása már száz évvel ezelőtt gondoskodott az elesett és segítségre váró iparos és kereskedő osztály megsegítésén, s részünkre meg-alapította a Katolikus Legényegyletet. Egyesületünk, a gyöngyösi Katolikus Legényegylet jubileumra készül. Egyesületünk 1910. ján. 29—30-án 75 éves fennállását készül megünnepelni. Egész évi munkánk a jubileumi év jegyében folyik. 75 éves jubileumunkat az egyesület hírnevéhez méltóan szeretnénk megünnepelni, példát akarunk mutatni a többi testvéregyesületnek jubileumunk megrendezése alkalmából a legényegyleti életéről. Megmutatjuk, hogy mit lehet tenni egy egyesületben, hol van összetartás és mindenre kész ifjúság, kik vállaltva készek dolgozni az egyesület erkölcsi és anyagi sikereiért. Jubileumunkra már most minden testvéregyesületet meghívunk és szeretettel várunk.

Kubányi Mihály dékán.

Sport

A május 19-i pestkörnyéki kerületi legénynap versenyei.

Asztali tenisz villámturna:

D. u. 3 órai kezdettel lesz megtartva a Szabó-telepi Legényegylet helyiségében (Nagy Sándor-u. 164.) Egyletenként 5 tag nevezhet be. Nevezési díj 50 fillér.

Labdarúgó villámturna:

D. u. 3 órai kezdettel a HÉV pályán. Bevezési díj csapatonként 3.— P.

Atlétikai versenyek:

D. u. 3 órai kezdettel a Levente sportpályán. 4×100 m staféta; magasugrás; távolugrás: 200, 400, 800, 1000 m svédstaféta; 200 m síkfutás. Nevezési díj csapatversenyben 1.20 P, egyéniben 30 fillér.

Lesz még tekeverseny és műkedvelő verseny.

A nevezéseket 1940 május 1-ig kell beküldeni a Pestszenterzsébet Szabó-telepi Legényegylet címére. Értékes díjazások lesznek. A versenyekben a legjobb eredményt elérő egylet elviszi Szolnoky János plébános elnök által felajánlott vándorszerleget.

Levél Bácskából

Központi Főtisztelendő Elnök Urnak
Budapest.

Miután itt Pancsován magyar nyelvű római katolikus felekezeti társaimmal egy KOLPING egyesületet akarunk alapítani, azon kérséssel fordulunk Főtisztelendőségéhez, hogy ezen egyesület alapszabályait, szervezkedési tervzetét néhány egyleti lappal megküldeni sziveskedjék. Kérem még hozzá a brüsszeli és a római katolikus legényegylet címét.

Tisztelettel kérjük a fent kéréteket címünkre megküldeni, miután itt Pancsován néhány polgári egyleten kívül semmiféle vallásfelekezeti egylet nincs.

Mielőbbi választ elvárva vagyunk teljes tisztelettel:

Sztankov Emül, Br. Jovanovica-út 57.
Csonka János, Pera Segedinska-út 3.

Pancevo, 1940. április hó 3-án.
Pancevo, Jugoslavia.

MUNKA

Kenyeret ad az éhezőknek,
Szórazóaszt annak, aki ráér.
Van aki diósőségért fárad,
Van, aki esékért, palotáért.

Van, aki csak moztan végzi
Alig várja, hogy abbahagyja,
Pedig megáldja azt az Isten,
Ki a szívet is beleadja.

Gratulálunk

Zsáka Imre központi háznak sőtésének 3 éven át volt kiváló vezetője önállósult: Budapest, VI., Dévényi-utca 24. sz. alatt nyitott vendéglőt.

Dobroczyk Gyula eljegyezte Kóhalmi Honkát, Láng Károly eljegyezte Dedinszky Honkát, Parr János eljegyezte Pemázi Margitot, Szabó Sándor eljegyezte Szabó Erzsébetet. Nevezettek Pestszenterzsébet-Szabótelepi Legényegyletünk tagjai.

Kiss Ernő eljegyezte Nagy Iuka napsugárt, Szita Mihály eljegyezte Fehér Tildát, Kiss Árpád eljegyezte Toldi Manceikát, Salga László eljegyezte Benai Pannika napsugárt. Nevezettek gyöngyösi Legényegyletünk tagjai.

Németh Gusztáv szőlőreteri tagunk házasságot kötött Szabó Manceika napsugárral.

Leányvári László hentessegéd kitüntetéssel teite le mestervizsgáját. Kamarai díjjal jutalmazták.

Ifj. Bednarik János pestszenterzsébeti sportvezetőnk eljegyezte Oláh Manceika napsugárt.

Kérjük az előfizetések szíves be-
küldését „Tisztes Ipar, Budapest”
10.457 sz. csekkzámlára. Csak rendezett előfizetések után tudjuk lapunkat továbbra is küldeni.

Lapzárta: 1-én és 15-én.

Kiadja: az Országos Központi
Katolikus Legényegylet.
Bpest, VII., Rottenbiller-utca 20—22.

Felelős szerkesztő és kiadó:
vitéz PINTÉR JÓZSEF.

Máté Ernő könyvnyomdája,
Budapest, VIII., József-utca 61.

BUDAPEST—FELSŐKÖBÁNYA:

Április 9-én alakult meg 45 taggal a Legényegylet. Gyetven Pál kórházi lelkész, elnök, Kínese Pál vil. elnök, Horváth Lajos egyleti titkár fázadozásának gyümölese lett ez az új budapesti legényegylet. Szeretettel köszöntjük őket a Szövetség kezében. — Ifjúsági vezetők: I. dékán: Dózsa Ede, II. dékán: Grécs István, sportvezető: Selley György.

JASZBERÉNY:

Követendő példa! Negyedévi Új Nemesség tartozásuk kifizetésekor ezt írják a csekkek hátlapjára: „Tisztelettel jelentem, hogy az eddigi 50 db. újság kevéseknek bizonyult, így kérem legközelebb 50 db-t küldjenek. DAMCSA JÁNOS II. dékán.

GYÓRSZABADHEGY:

A Szent István Katolikus legényegyletben serényen folyik a munka. A téli hónapok alatt az egyesület működő és pártoló tagjai részére ipari továbbképző-, előadói- és szónokképző tanfolyamokat tartottunk, neves előadók bevonásával.

Nagyszabású teaestéket, kultúreseményeket és színelőadászt rendeztünk, melyek bevétele nagyban növelte szék-házépítési alapítványunkat. Az egyesület minden egyes tagja kivette részét a munkából. Kifestetünk helyiségünket, színpadot, színpalakat készítettünk és állandóan szaporítjuk az egyesület bútorainak számát is.

Jelenleg Tóth Ede: A falu rossza c. népszínmű előadására készülünk, melyet előreláthatólag április 7-én és 14-én tartunk meg. Későbbre egy majális, majd pedig egy júniális megrendezést vettük tervbe. A nyári hónapokra a sportszakosztály kisebb-nagyobb kerékpár s vonatkivándulásokat velt tervbe, a szomszédos és távolabbi legényegyletek meglátogatására.

Célunk: további, még nagyobb munkával nagyobb sikert elérni.

Geiger János jegyző.

VÁGSELYE:

A Legényegylet húsvét hétfőn este 8 órai kezdettel rendezett családi loeoló estélyt a Haladó Iparos Körben, melynek keretében az egyesület is működik. Ez volt az első egyesületi lépésünk társadalmi téren. Családi estélyünknek nagy sikere volt. Ezen első lépésünk után sok más tervünk vannak. Legelső a vasárnapi táncos összejövetelek, melyeket a Dolgozó Leányokkal és a Kalottal testvéri megróztással rendezünk.

Csápka Imre

Cimzett:

Tek. Katolikus Legényegylet